

Trình Hảo Tâm

*Paris có gì lạ không em?
Mai anh về em có còn ngoan
Mùa Xuân hoa lá vương đầy ngõ
Em có tìm anh trong cánh chim?
(Nguyễn Sa)*

Paris, London, Venice, Rome... là những địa danh nghe rất quen thuộc nhưng tôi chưa bao giờ một lần đặt chân tới và vẫn mãi mang giấc mơ ngày nào đến đó để nhìn thấy tháp Eiffel Paris, nghe tiếng đồng hồ Big Ben London, ngồi thuyền Gondola trên sông nước Venice và chạm tay vào đền thánh Phê Rô ở Rome.

Ngày 2 Tháng Năm năm 2008 giấc mơ du lịch Tây Âu ấp ủ bấy lâu đã trở thành sự thật khi 3 người chúng tôi (hai vợ chồng và đứa con gái) đặt chân đến London. Chúng tôi đã tham dự Tour du lịch Scenic Europe do hãng Trafalgar tổ chức. Chuyến đi 15 ngày qua 6 quốc gia: Anh, Bỉ, Đức, Thụy Sĩ, Ý và Pháp. Chương trình đầu tiên tới London ở 2 ngày, sau đó đi phà qua eo biển English Channel rồi thẳng tới Brussels (Bỉ). Hôm sau qua Đức viếng nhà thờ cổ ở Cologne, du ngoạn trên sông Rhein và xem thác Rhein Falls. Những ngày sau đó sẽ lên vùng núi cao Lucern (Thụy Sĩ), xuôi Nam xuống Ý Đại Lợi để đến thành phố kinh đào Venice. Tới Rome viếng

Tòa Thánh Vatican, qua tiểu vương quốc Monaco, dừng chân tại Nice (Pháp) 2 ngày và ngồi xe điện tốc hành TGV từ Lyon đến Paris. Ở kinh đô ánh sáng Paris hai đêm trước khi trở về Los Angeles. Chuyến đi tuy vội vã có tính cách cưỡi ngựa xem hoa nhưng lại có những bất ngờ thú vị như gặp nhiều đồng hương người Việt và khi ghé lại Nice 2 đêm tôi đã tìm thấy được người thím ruột (vợ của chú tôi) sau 43 năm không gặp. Tuy ở Paris chỉ có 2 ngày nhưng xông xáo liêu minh dùng xe điện ngầm Métro nên đã lên tháp Eiffel, đi bộ lên đồi Montmartre nhìn xuống Paris lấp lánh ánh đèn trong buổi hoàng hôn, viếng nhà thờ Notre Dame de Paris, xem bảo tàng Louvre và tới quận 13 ăn phở Mũi trong khu thương mại Việt Nam.

Atomium – Biểu tượng của Bruxelles (Bỉ)

Tôi đã từng tham dự những chuyến đi của các hãng du lịch Việt Nam, Trung Hoa, Mỹ và Đức nhưng chưa bao giờ thử với hãng người Anh. Hãng Trafalgar trụ sở chính ở London (gần ga Victoria) nhưng có chi nhánh là building rất lớn ở số 801 East Katella Ave. Anaheim California 92805 điện thoại là 1-800-854-0103. Những người mua Tour ở xa chỉ cần liên lạc qua website www.trafalgar.com và trả tiền bằng credit card qua điện thoại là đủ. Nhưng vì muốn giáp mặt cho chắc ăn lại không xa nhà tôi nên khi trả tiền tôi hẹn và tới địa chỉ nói trên ở gần Disneyland. Trong website của Trafalgar có chương trình và hình ảnh đầy đủ

Venise thơ mộng trữ tình là nơi chuyến du hành sẽ ghé qua

các Tour du lịch khắp thế giới nhưng theo tôi thấy hãng này chuyên môn các Tour du lịch Âu Châu. Khách sạn sang trọng ở ngay trung tâm thành phố (hãng cũng có những Tour Âu Châu rẻ hơn thì khách sạn kém hơn), bao các bữa ăn hơi ít và toàn là đồ Tây, đưa đi thăm các danh thắng cũng tạm đầy đủ nhưng họ chú trọng kiếm thêm tiền bằng cách chiêu dụ tham dự các Optional Tour phải trả tiền thêm. Tôi không tham dự các Tour nhiệm ý này mà dành thời giờ đi chơi riêng, tự do, thoải mái lại tiết kiệm rất nhiều. Thí dụ như ở Paris nếu mua thêm Optional Tour đi xem 2 viện bảo tàng Louvre và

Versailles phải trả là 100 Euro (150 USD) mỗi người mà đi 2 nơi chỉ có 4 tiếng đồng hồ không thấm vào đâu. Tôi dùng xe điện ngầm (giá vé 5.6 Euro một ngày) đi xem bảo tàng Louvre chỉ phải mua vé 9 Euro mặc tình mà ngắm Mona Lisa, Venus bao lâu cũng được còn Versailles vì cách Paris khá xa (20 km) nên hẹn lần sau.

Chuẩn bị hành trang

Hãng Trafalgar nói rằng xe buýt (coach) không đủ chỗ để hành lý nên mỗi người chỉ được mang theo một va ly lớn không nặng quá 50 pounds (23 kg) và kích thước không hơn 30x18x10 inches. Nếu mang món thứ hai hay một món quá kích thước mỗi ngày phải trả thêm 5 USD. Hành lý xách tay (carry-on) mỗi người cũng chỉ một món với kích thước có thể để được trong hộc tủ phía trên ghế ngồi trên phi cơ hay xe buýt. Trong hành lý xách tay này tôi để giấy tờ quan trọng như passport, vé máy bay (những ai dùng eticket không cần vé máy bay), visa (quốc tịch Mỹ đi Âu Châu không cần Visa), credit card, thẻ rút tiền ngân hàng (thẻ ATM ở Mỹ có thể rút tiền ở

Âu Châu nhưng phải gọi báo trước cho ngân hàng mình biết), tiền mặt (tư trang quý giá nên để ở nhà), thuốc men, đồ vệ sinh, trang điểm (cho phụ nữ). Cũng cần mang theo vài bộ quần áo để đề phòng trường hợp va ly lớn gửi máy bay bị thất lạc.

Đối với tôi thích chụp hình còn phải mang theo vài máy ảnh, memory sticks, batteries, đồ sạc batteries (không mang theo laptop computer vì nối mạng Wi Fi ở hotel giá có khi tính phút rất cao, cần check email hay đọc tin tức các báo Việt ngữ thì vào các tiệm Café Internet). Nếu cần gọi điện thoại không nên gọi ở trong Hotel

hay xài Cellphone vì giá rất đắt mà nên gọi ở trạm điện thoại công cộng. Mua telephone card ở các tiệm ngoài đường cũng rất may rủi nhiều khi trả rất nhiều tiền mà chỉ gọi được 10, 15 phút!

Cách tiết kiệm khi du lịch Âu Châu

Về Tour Scenic Europe mà chúng tôi tham dự, chương trình 15 ngày nhưng thật ra chỉ ngủ 13 đêm ở khách sạn, 2 đêm còn lại thì lơ lửng giữa tầng mây. Mỗi ngày ăn sáng buffet tại khách sạn và toàn chuyên đi Tour chỉ cung cấp 6 bữa ăn tối (4 ở khách sạn và 2 ở nhà hàng tại

Nice và Paris) trong khi các Tour do các hãng Việt Nam hay người Hoa tổ chức thì bao hết tất cả các bữa ăn tối, thay đổi thực đơn có cơm Tây, cơm Tàu lại có khi còn có canh chua cá kho tộ (như AV Travel). Thời kỳ kinh tế khó khăn, xăng và thực phẩm lên giá, đồng đô la Mỹ mất giá trong khi đồng Euro thì lại lên (1.5 USD mới đổi được 1 Euro). Tạp chí du lịch khuyên không nên đến những quốc gia xài đồng Euro. Đi

Âu Châu lúc này chẳng khác nào quăng tiền qua cửa sổ! Nhưng đợi cho đô la phục hồi giá trị thì đến bao giờ? Không đi thì không được! Người ta thường nói “Khéo ăn thì no, khéo co thì ấm” chúng tôi phải nghĩ cách “khắc phục”. Muốn tiết kiệm thì phải tính toán: vợ tôi mang theo gần nửa va li đồ ăn nào là mì ly, cháo tô, phở gói, oatmeal, cà rốt, trái cây khô, thịt chà bông (ruốc), mấy bịch bánh phồng tôm, mứt me, mứt gừng, vài cái bánh chung nhỏ, một đòn chả lụa và tôi thì lo kiếm mua bình nấu nước sôi và nên nhớ Âu Châu dùng điện thế 220 Volts, chấu cắm điện 2 chấu tròn nên phải đem theo cái đổi

điện thế và adaptor biến 2 chấu dẹp của Mỹ thành 2 chấu tròn. Ở London lại xài 3 chấu dẹp to tồ bô mà tôi lại quên mang theo cái adaptor đó nhưng may là khách sạn London có sẵn bình nấu nước sôi để pha cà phê nên thay vì pha cà phê tôi lại nấu mì gói! Âu Châu cái gì cũng rất đắt đỏ, lon Coca Cola phải 2 Euro (3 USD), ly cà phê 6 USD, khúc bánh mì Sandwich 10 USD, ăn trưa phải tốn lỏi 25 USD và ăn tối không có rượu vang hay bia giá chót cũng là 30 Euro coi như đi đong 45 đô la tiền Mỹ mỗi người! Chúng tôi “khắc phục” để du lịch trong thời kỳ khó khăn bằng cách ăn sáng tại khách sạn (theo lối

Ghé đồi Montmartre – Paris xem các họa sĩ vẽ truyền thần

Buffet), phải ăn cho no và thủ theo cái Sandwich hay trái cây. Trưa xe buýt Tour du lịch thường ghé các trạm xăng để ăn trưa. Nơi đây có quán cà phê, fast food, tiệm tạp hóa đôi khi có thêm nhà hàng nữa. Chúng tôi vào quán fast food mua cà phê, xà lách (tô lớn) và ăn sandwiches mang theo nên cũng không tốn kém nhiều lắm! Bữa tối nếu không cần thiết phải ăn bên ngoài hay ngán đồ Tây, bánh mì thì đun nước sôi nấu mì gói, cháo gói mang theo rất hợp khẩu vị lại tiết kiệm rất nhiều. Nước trong vòi ở Âu Châu (trừ Ý Đại Lợi không mấy bảo đảm) đều vệ sinh uống được tuy nhiên hơi “cứng” và

có mùi hóa chất Chloride. Nếu mua nước trong chai nên mua chai lớn 1 lít (giá thường 1 Euro) hoặc 2 lít. Sử dụng nhà vệ sinh ở Âu Châu lại phải trả tiền, thường thì 30, 50 cents có nơi chém tới 1 Euro (như ở Venice bên Ý) còn không thì vào quán cà phê mua 1 tách cà phê tốn khoảng 1, 2 Euro (ở gần Tòa Thánh Vatican là 5 Euro) để sử dụng phòng vệ sinh.

Từ Los Angeles đến London

Chín giờ sáng ngày 1 Tháng Năm 2008 anh Mến Taxi (có đăng trong Rao Vặt báo Người Việt) dùng xe Sienna 2008 đưa chúng tôi vào phi trường LAX. Anh ta nhuần nhuyễn tay lái, khi lưu thông bị “tắc ách” là anh rẽ ra đường khác, nên đường nào cũng đến... LAX. Anh ta lại thuộc lòng hãng máy bay nào nằm ở Terminal nào nên đến đúng phóc không bao giờ trễ giờ. Chúng tôi khởi hành bằng chuyến bay United Airlines 934 cất cánh lúc 13 giờ 26 phút và dự trù đáp xuống phi trường Heathrow ở London (ký hiệu LHR) lúc 7 giờ 55 sáng ngày hôm sau. London đi trước Los Angeles 8 tiếng đồng hồ nên thời gian bay mất khoảng 10 tiếng 30 phút. Phi cơ bay là chiếc Boeing 777 mỗi hàng 9 ghế với 2 lối đi chờ được tối đa 368 hành khách, trên chuyến bay được phục vụ 2 bữa ăn trưa và sáng. Các hãng máy bay Á Châu các nữ tiếp viên phi hành đều trẻ trung xinh đẹp trong khi United Airlines nữ tiếp viên đều lớn tuổi, có bà chắc trên 55 tóc bạc phơ nhưng cung cách phục vụ cũng vui vẻ mềm mỏng với hành khách.

Trên máy bay tôi ngồi cạnh cặp vợ chồng cao niên người Anh ở ngoại ô London, ông chồng trước kia là kỹ sư điện và bà vợ là giáo viên, cả hai đều về hưu và mới theo Tour du lịch các tiểu bang miền Tây Hoa Kỳ trên đường trở về. Tôi hỏi thăm ở London nên đi chơi những nơi nào, phố Việt, phố Tàu ở đâu? Mua đồ ăn, thức uống, trái cây ở đâu giá rẻ? Cả hai người đều rất tử tế giải thích tường tận. Cho biết nên viếng Trafalgar Square vào ban đêm rất vui, phố Việt thì không biết nhưng phố Tàu ở Soho Square phía Bắc gần đó. Các công viên và các viện bảo tàng ở London đều vào tự do miễn phí. Hệ thống xe điện ngầm dễ đi và giá tương đối rẻ. Mua thực phẩm hay tạp hóa linh tinh nên vào

hệ thống Tesco. Tôi cho biết khách sạn tôi ở 2 đêm là Park Plaza County Hall ở Waterloo gần cầu Westminster cạnh bờ sông Thames. Ông cho biết địa điểm đó ngay trung tâm London, đi chơi đâu cũng rất gần, mua sắm ăn uống gì cũng tiện lợi. Trên máy bay tôi thấy vài người đọc tài liệu Tour du lịch của Trafalgar giống như của tôi có, tôi tưởng rằng cùng Tour với chúng tôi nên làm quen cho có bạn đồng hành, đỡ phải bơ ngợ. Nhưng hơi thất vọng tuy họ cũng đi Âu Châu nhưng không cùng Tour với tôi!

Theo dõi bản đồ phi trình thấy phi cơ bay về hướng Ngũ Hồ ở biên giới Mỹ-Canada, qua vùng Newfoundland Canada, băng qua eo biển. Khi rời mũi Nam đảo Greenland phi cơ bị Turbulance dẫn sóc lắc lư dữ dội, thân phi cơ kêu rảng rặc khiến tôi liên tưởng đến chiếc ghe vượt biển năm xưa bị sóng lớn cũng kêu rảng rặc như vậy. Tiếng trẻ con trên máy bay kêu khóc hay đùa giỡn trước đó bây giờ đều im bật! Cũng may chỉ vài phút sau hiện tượng dẫn sóc giảm dần, phi cơ bay êm ái bình thường trở lại. Phi cơ bay vào Anh Quốc và hướng về thủ đô London nằm ở miền Nam vương quốc này. Hạ dần cao độ cho thấy vùng bình nguyên phía dưới cây cối xanh tươi, không biết trồng trọt hoa màu gì mà từng thửa ruộng vuông vuông có những nơi ngập nước. Nhà cửa phân nhiều nhà lầu mái ngói đỏ rất dốc nên chóp mái nhọn để tránh tuyết không đóng dày, kiến trúc tiêu biểu rất Âu Châu cảnh trí nhà cửa rất khác biệt với cảnh Cali.

Phi cơ hạ cánh xuống phi trường Heathrow lúc 8 giờ 10 sáng Thứ Sáu 2 Tháng Năm 2008 dưới bầu trời ngoại ô phía Tây London nhiều mây xám. Anh Quốc là một đảo quốc nên hơi nước biển bốc lên bao trùm khắp nơi khiến xứ sở này có biệt danh là “xứ sương mù”. Đây là lần đầu tiên tôi đặt chân đến Anh Quốc và đã thấy cảnh mây xám, hơi sương bàng bạc trên một vùng đất nhiều mưa, cây cối hoa lá mơn mớn xanh tươi.

